YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

11 päivänä syyskuuta 2003 *

Asiassa C-22/02,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään G. Valero Jordana ja R. Amorosi, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Italian tasavalta, asiamiehenään J. M. Braguglia, avustajanaan avvocato dello Stato A. De Stefano, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut kuluttajien mahdollisuudesta saada uusien henkilöautojen markkinoinnin yhteydessä polttoainetaloutta ja hiilidioksidipäästöjä koskevia tietoja 13 päivänä joulukuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/94/EY (EYVL 2000, L 12, s. 16) mukaisia velvoitteitaan, koska

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei joka tapauksessa ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Schintgen sekä tuomarit V. Skouris ja N. Colneric (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: F. G. Jacobs,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

ottaen huomioon julkisasiamiestä kuultuaan tekemänsä päätöksen ratkaista asia ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY 226 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 29.1.2002 ja jossa yhteisöjen tuomio-

istuinta vaaditaan toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut kuluttajien mahdollisuudesta saada uusien henkilöautojen markkinoinnin yhteydessä polttoainetaloutta ja hiilidioksidipäästöjä koskevia tietoja 13 päivänä joulukuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/94/EY (EYVL 2000, L 12, s. 16; jäljempänä direktiivi) 12 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei joka tapauksessa ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.

Asiaa koskevat oikeussäännöt ja oikeudenkäyntiä edeltävä menettely

2 Direktiivin 12 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 18 päivänä tammikuuta 2001. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

— —

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kirjallisina ne keskeiset kansalliset säännökset, jotka ne antavat tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä."

3 Koska komissio katsoi, ettei direktiiviä ollut saatettu säädetyssä määräajassa osaksi Italian oikeusjärjestystä, komissio aloitti jäsenyysvelvoitteiden noudatta-

matta jättämistä koskevan menettelyn. Komissio kehotti virallisella huomautuksella Italian tasavaltaa esittämään huomautuksensa ja lähetti tämän jälkeen 26.7.2001 Italian tasavallalle perustellun lausunnon, jossa se kehotti tätä toteuttamaan lausunnon noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa sen tiedoksiannosta. Koska Italian tasavalta ei vastannut perusteltuun lausuntoon, komissio nosti esillä olevan kanteen.

Kanne

Italian tasavallan lausumat

4 Italian hallitus ei kiistä sitä, että se ei ole pannut direktiiviä täytäntöön määräajassa, mutta se väittää, että direktiivin täytäntöönpanoa toteutetaan parhaillaan. Erilaiset institutionaaliset, hallinnolliset, tekniset ja taloudelliset ongelmat ovat sen mukaan tähän asti estäneet täytäntöönpanomenettelyn saattamisen päätökseen. Täytäntöönpanomenettely on kuitenkin aloitettu ja sitä jatketaan parhaillaan.

5 Direktiivin kohteena oleva ala kuuluu eri ministeriöiden toimialaan, mistä aiheutuu yhteensovittamisvaatimuksia ja tarve saada eri yksiköiltä tietoja. Lisäksi perustuslain V osaston vastikään toteutetun uudistuksen vuoksi, johon kuului uusi lainsäädäntöä ja hallintoa koskeva toimivallan jako valtion ja alueiden välillä, oli tarpeen selvittää näiden alueyhteisöjen uusi asema sekä sääntelyvaiheessa että täytäntöönpano- ja valvontavaiheessa.

6 Italian hallituksen mukaan direktiivin täytäntöönpano edellyttää, että ensin ratkaistaan useita teknisiä ja taloudellisia ongelmia. Se muistuttaa siitä, että yhteisön lainsäädännössä säädetään yksityiskohtaisesti ja pakottavasti pikkutarkasta järjestelmästä, jolla kuluttajille annetaan tietoja eri keinoin — kuten merkinnöillä, julisteilla ja oppailla —, jotka on luotava alusta alkaen (ex novo), ja että oli myös tarpeen saada valtion talousarviosta varoja, joilla voitiin osallistua uuden tiedonsaantijärjestelmän kustannuksiin.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

7 Silloin kun arvioidaan sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se on perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä (ks. erityisesti asia C-71/99, komissio v. Saksa, tuomio 11.9.2001, Kok. 2001, s. I-5811, 29 kohta ja asia C-110/00, komissio v. Itävalta, tuomio 11.10.2001, Kok. 2001, s. I-7545, 13 kohta).

8 Esillä olevassa asiassa direktiivin täytäntöönpanoa ei ole toteutettu perustellussa lausunnossa asetetun määräajan kuluessa.

9 Yhteisöjen tuomioistuin on lisäksi toistuvasti todennut, että jäsenvaltio ei voi sisäisen oikeusjärjestyksensä oikeussääntöihin, toimintatapoihin tai tilaan

vetoamalla perustella sitä, ettei se ole säädetyssä määräajassa saattanut direktiiviä osaksi kansallista oikeusjärjestystä (ks. erityisesti asia C-352/01, komissio v. Espanja, tuomio 7.11.2002, Kok. 2002, s. I-10263, 8 kohta)

10 Komission nostamaa kannetta on siis pidettävä perusteltuna.

11 Näin ollen on todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

12 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut, että Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja koska Italian tasavalta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Italian tasavalta ei ole noudattanut kuluttajien mahdollisuudesta saada uusien henkilöautojen markkinoinnin yhteydessä polttoainetaloutta ja hiilidioksidipäästöjä koskevia tietoja 13 päivänä joulukuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/94/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.**

2) **Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Schintgen Skouris Colneric

Julistettiin Luxemburgissa 11 päivänä syyskuuta 2003.

R. Grass — kirjaaja

R. Schintgen — toisen jaoston puheenjohtaja